



Boekenlegger

Een altijd wankel evenwicht tussen
stoppen of doorgaan,
daartussen een smalle verticale
leesvinger leggen,
als de gemene deler van
wel door willen,
maar vanaf hier,
niet verder kunnen gaan.
Wat gisteren was,
blijft gewoon tot morgen
dicht.

Van Leeshonger naar
leesstilte,
wordt de letterliniaal bewogen,
tussen vreemde en eigen
fantasie.

Door de gesloten couleur lokale van
een opengebroke verhaal,
worden bladzijden en
gedachten omgeslagen, zoals in
het geheugen gescheiden liggen,
tussen:
wat was en wat komt.

En ooit belandt dit
zwijgzaam uitroepteken,
tussen de titels op een plank,
tot op zekere dag,
iemand dat verleden weer
naar een toekomst verlegt.